

- Еліоцентрически, adj.** Astr. héliocentrique.
Елліптически, adj. elliptique; -ски, -мент.
 — видъ, sm. Géom. -ско състояне, sp. Gram. l'ellipticité f. [sographe m.]
Елліпсографъ (инструментъ), sm. l'ellipsoïde m.
Елліпсоидъ, sm. Géom. l'ellipse f.
Елліпсисъ, sm. Gram. Géom. l'ellipse f.
Елмінтолічески, adj. helminthologique.
Елмінтологія (наука за глистів), sf. l'helminthologie f.
Елмінтолоѓъ, sm. un helminthologue et
Елпезе, sm. t. l'éventail m., émouchoir m.; 1. въ видъ на —, en éventail; 2. майсторъ на -ета, un éventailiste; 3. духамъ съ —, va s'éventer; 4. махамъ съ —, va éventer.
 — приличень, adj. H. nat. flabellé et belliforme.
Елха, sf. arbre, l'aune ou aulne m.
Елхакъ, sm. l'aunaie ou aulnaie f.
Ель (инглизска бира), sf. ale f.
Ематитъ (руды), sm. Minér. le feret.
Ематология (наука за кровь-та), sf. l'hématologie f.
Емблема, sf. l'emblème m.
Емигрантъ, ка, s. émigrant, ante.
Емиграция (на народы), sf. la transmigration.
Емигретъ (дѣтинско иералще), sm. l'émigrée f.
Емиръ (турски сановникъ), sm. un émir.
Еморондаленъ, adj. hémoroidal; -на чьрвена жила, sf. artère -dale f.
Емоиды (майскъ т.), sf. pl. Méd les hémoïdes et -rhoïdes f.
Емпирей (девството небе), sm. l'empyrée ou ciel empurée, sm.
Емпирикъ, sm. un empirique.
Емпирически (основано само на опытъ), adj. empirique; -ски, -мент.
Емпирисъ, sm. l'empirisme m.
Емулсія, sf. Pharm. l'émulsion f.
Емфіе (за смъркане), sm. t. tabac en poudre, m.; || преза —, une pincée; || стривачъ на —, un raper.
Емчане (кефиль т.), sm. un répondant.
Емчса, vr. oser, se risquer; || (за иѣкого), répondre.
Ендемическая болесть, sf. Méd. l'endémie f.
Ендемичеки (мѣстенъ), adj. endémique.
Ендивія (градинны бѣрдокви), sf. plante, l'endive f.
Ени-бахаръ, sm. t. (voyez АМОМЬ).
Енотъ (видра), sm. quadr. la genette; -тенъ, de genette.
Ентимема (аргументъ), sf. l'enthymème m.
Ентомологически, adj. entomologique.
Ентомология (наука за буболечки), sf. l'entomologie f.
Ентомологъ, sm. un entomologiste.
Ентузиастъ, sm. enthusiast, sc.
Енхармонически, adj. Mus. enharmonique.
- Енциклопедистъ, sm.** un encyclopédiste.
Енциклопедически, adj. encyclopédique.
Енциклопедія, sf. l'encyclopédie f.; || съчинитель на —, un encyclopédiste.
Еолійски, adj. éolien et éolique.
Еоловъ арфа, sf. éoli-harpe ou harpe éolienne f.
Еоловъ валикъ, m. Phys. l'olopyle m.
Епакта, sf. Chron. l'épacte f.; тенъ, d'épacte.
Епактенъ, adj. épactal.
Епанча и -нжа, sf. t. le crispin, le manteau.
Епанчоносецъ, sm. un porte-manteau.
Епархіаленъ, adj. diocésain.
 — градъ, sm. la métropole.
Епархіаляна черкова, sf. église métropole f.
Епархія, sf. l'évêché m., le siège, la comende; 1. (епископска), le diocèse; 2. държачъ на —, commanditaire, adj. m.; 3. който са намира въ Римска —, suburbicaire, adj.
Епатить, sm. Minér. l'hépatite f.
Епиграмма (на книга), sm. l'épigraphe f.
Епидемически, adj. épidémique.
Епидемія, sf. l'épidémie f.
Епидермически, adj. épidermique. [dique].
Епизодически (въводителенъ), adj. épiso-
Епизодъ (въведенъ приказка), sm. épisode m.
Епизоотически (моренъ), adj. épizootique.
Епизоотия (скотки мори), sf. l'épizootie f.
Епикурейски, adj. épicurien.
Епикурейци, sm. épicurien, enne, s.
Епикурисмъ (учене на Епикура), sm. l'épicurisme m.
Епилептически, adj. épileptique.
Епилептикъ (страдалецъ отъ падане отъ ожни), sm. un épileptique.
Епилепсія (падане отъ ожни), sf. l'épilepsie f., mal caduc ou haut mal m.
Епископка къса мантія, sf. la mozette.
Епископски, adj. épiscopal; -ски, -мент.
 — санъ, sm. l'épiscopat m.
 — сарай, sm. l'évêché m.
Епископство, sm. l'épiscopat m., évêché m.; || придръжници на —, épiscopaux m.; || затичамса за —, vr. fam. épiscopiser.
Епископъ, sm. un évêque; -шки, d'évêque, episcopal; 1. (отъ нехристіански мѣста), vêque in patribus, m.; 2. права-, va sacré; 3. ставане —, le sacre. [l'épitase f.]
Епітазисъ (растояряне на драма), sm.
Епіталамъ (свадбоно стихотворене) sf. l'épithalamie m.
Епітафія (надгробие), sf. l'épitaphe f.
Епітеть (прилагателно), sm. l'épithète, f.
Епітимія, sf. la pénitence.
Епітрахіль, sm. l'étole f. [rène m.]
Епихрема (силлогизмъ), sf. Log. l'épiché-